

EL: POBLE: CÀTALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ assent participació a la nostra BIBLIOTeca
CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 8 pessetes trimestre

ANY IV Barcelona, dissabte 14 de setembre de 1907 NÚM. 576
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA. 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestralitzat
BIBLIOTeca
CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 5'00 pessetes cada número
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 8'00 pessetes trimestre

Cts. 5

Material Fotogràfic

RIBA, s. en C.

Existències de les meravelloses

PLAQUES AUTOCROMES LUMIÈRE
para la fotografia dels colors, així com del material necessari per a la manipulació.

PLAQUES KODAK
de magnífics resultats

CUBELLS KODAK
para el desenvolupament de pel·lícules a la llum del dia, sense necessitat per la tant, de llum roja ni de cambra fosca

Plaça de Catalunya, 20 • BARCELONA

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUÑE MEDAN, dels Hospitals de Berlín
Diputació, 305. pral. (vora Lauria).—Consulta de dins a doze i de quatre a sis. Festius, de nou a deu.

OLIS FINS MARISTANY

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la gola, nas i orelles. Consulta de 2 a 5 i dies de festa de 11 a 12. — Corts, (Granvia, núm. 636, primer (prop del Passeig de Gracia).

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C.
Ronda Sant Pere, 8

CAFEOL Cura l'estòmack, l'estrenyiment y les seves conseqüències. 15 anys d'èxit. — Farmaci López. — Gracia (Barcelona) y farmacis d'Espanya.

Dr. Perearnau dels Hospitals de París. Especialista Rouyó y Vies gènito-urinàries. Bru, 5, pral. (junt Trafalgar). De 11 a 12 y 5 a 8.

FESTIVAL EN EL CIM DEL TIBIDABO Per al diumenge, 15 de setembre de 1907, a la tarda

ASCENSIÓ DE L'AERONAUTA CAPITA PAUFIGA EN EL GLOBÓ "ESPAÑA",
en l'Unió Empordanesa. Teatre Gignol. Bombes grotesques. — Sortida de joguines als nois. Tir Flòber.

ROBUSTINA EFICACIA IMMEDIATA
en Anemia, Neurostasia, Depressions nerviosas, Clorosis, Debilitat, Atonia gàstrica, Escrofulese. — Dipòsit: Farmàcies de Granvà, Rambla Centre, davant del Liceu, y de Burrià y Espasa, Valencia, núm. 278; drsctza Ensaixa, al peu del Passeig de Gracia.

DE NOSTRA COLABORACIÓ

GERRES L'enlluernament de lo absolut

Al parlar en anterior article d'aquella periòdica oscilació de les masses obreres des de una acció purament política a una acció exclusivament econòmica, y viceversa, sonyalava solament els fets i les llurs causes externes, sense parlar de les causes íntimes que'ls produeixen.

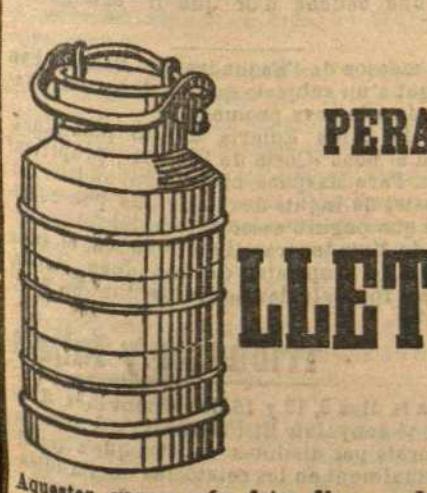
Aquestes poden reduir-se en últim terme a una de sola: manca d'esperit pràctic, d'una visió serena de la realitat.

Els nostres obrers patixen d'una desplorable tendència a somniar deserts. Y aquest defecte no es privatiu d'eells tant sols: tots els demés estaments de la nostra societat ne patixen també per un igual.

Hi ha en la nostra vida una extraña contradicció. Els catalans tenim fama de ser reflexius, positivistes, prudents y mesurats en les nostres accions. Y això es veritat; però tant sols per lo que diu a la nostra vida individual. Així que sortim de la nostra llar y volenç intervenir en la cosa pública, totes aquelles bones qualitats desapareixen, tot el nostre esperit pràctic se'n va en orri y ens convertim en els més desenfrenats idealistes, en els més follets perseguidors de quimeres.

Això es culpa de que no tenim una vera educació social. No som encara ciutadans fets, per més que'ns dolgí confessarlo. Ni tenim encara conciliació de la nostra missió, de quina ha d'esser la forma de la nostra activitat colletiva, ni tenim tampoc la necessària voluntat per durla a terme. Som un poble d'infants. Lo que'ns enamora d'un ideal, es la seva florid suprema y ens fem l'illusió d'arrancar a obtenir d'una sola estropada. L'esforç metòdic, continuat, que avensa lentament, però segurament, per petites

PERA
LLET

Aquestes gerres són fetes d'una sola peça, de planxa d'acer fortament estanyada, ab lo que no hi ha cap recó s'apuguin quedar-hi restes de llet que fermentin. La boada es ample y permet una fàcil limpiesa, respondent com cap altre a totes les exigències higièniques. — David Ferrer y C. s. s. c. — ESCUDELLERS, s. s. c. — Barcelona

F. MAS SARDÀ Y FILLS

Rambla del Centre, 20. Barcelona
Negociem supons Interior 4 per 100 y obli-
cions Alacant y Roda a Reus, venciment
primer octubre pròxim.

estapes, que són altres tantes millores, vers el terme desitjat, no'l comprendem encara. Tot volem obtenir-lo ràpidament. Al començar la nostra acció, ja volem tocar-ne els últims resultats. Y com s'ixò es impossible, com en la realitat les coses van de altra manera de lo que s'imagina la nostra fantasia, quan ve la fatal, la dolorosa topada ab aquella, en comptes d'aprofitar la il·lusió rebuda, cridem que'ns han enganyat, essent així que l'engany ens-e l'hem fet nosaltres mateixos; y carreguem la culpa dels frauds a qualsevol dels quefes que abans havien glorificat, y ens en tornem a cas, jurant no intervenir mai més en la cosa pública, fins que s'influa un nou moviment y tornem a esser víctimes de les mateixes il·lusions, dels mateixos desenganyos.

D'aquest mal, que es el de la gran majoria de la nostra societat catalana, com es també de totes les societats no arrabades a plenitud de consciència, no patessen, més que cap altre estament, les nostres masses obreres: es una conseqüència natural de luir manca de cultura.

No creu necessari advertir que parlo en termes generals: jo soc el primer en regonèixer que entre's obrers hi ha honorables excepcions, veritables exemples de heroisme, d'homes que robant homes al necessari descans han sabut cultivar l'esperit de mans que poden envejar altres classes més desavagades. Més, en general, les nostres masses obreres són inquietes, ineducades, y això les inclina добlement a no veure dels ideals sinó lo que tens de més absolut. Així, per elles, una acció política s'ha de resoldre forzosament en una revolució immediata, que instauri en poques empentes la Repùblica; y una acció econòmica, una acció socialista, ha de tenir per resultat, y a curt terme, una revolució social que destrueixi per complet l'actual règim capitalista. Y ja no parlo d'aquella il·lusió en que estan molts obrers, de quell sol fet d'establir la Repùblica, ja de modificar, millorar, les condicions de la llur vida, perquè massa hi ha insistit en anteriors articles.

Aquesta inquietud de les masses obreres a no sospirar sinó per lo que ha d'essent el terme d'un llarg procés evolutiu, d'una acció metòdica y sostinguda, les fa víctimes de la mal·leia, de les personals ambicions dels agitadors polítics, que les enllueren amb promeses impossibles de complir; les fa víctimes també de les utòpiques il·lusions, dels entusiasmes d'altres més d'agitadors, de somniadors que no toquen de peu a terra. Y el resultat es sempre'l mateix: no trobant al cap-deval de l'accio' emprès resultat que havien creuat, ve'l desengany y l'indiferència y l'abandonar tota mena d'acció, fins a tornar, passat un temps, a caure en el mateix error de sempre.

La culpa no es dels falsos apòstols que els ensorben, no es dels somniadors que'ls desenganyen: la culpa es dels mateixos obrers que creuen poder arribar soletament, en un petit esforç, a lo que ha d'essent l'obra dels esforços d'algunes generacions. Fins que tinguin clara consciència de que tot ideal devé realitat per petites jornades, per successives modificacions, gairebé insensibles, de la realitat existent; fins que comprenguin que les revolucions, sigui de la mena que's vulgu, no s'improvisen, ni estan en el poder d'una quanta homes provocar-les; fins que no considerin lo absolut de l'ideal sinó com lo que es en realitat, un terme llunyà, vers el qual tò'd'avansar lentament, perdiósament, sense impacions, però tampon sense mai defallir, sense mai interrompre l'esforç que hi acosta una més cada vegada, no, faran felicitat.

Però's veu que en els homes d'El Liberal es molt difícil entrar-s'hi. Fins quan's dona la seua febla, fins quan se'ls ofereix la palla mestegada, no logren patir, per més que se'ls empassin. Així, per exemple, en el mateix aludit treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segون propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes, en yes de luchar per un home como el conde de Urgel, de raza dominante y absolutista, etc.

De manera que, segons l'articulista de

El Liberal, sia catalana de 1714 il·lustre

contra Felip V y a favor del comte d'Urgell, despòs de més de dos sigles de no haver extingit aquesta ab Jaume el Desditxat, la víctima de Ferran d'Antequera.

Lo més curiós es que l'articulista enga

ga aquesta enormitat, per haver llegit en

el fragment del treball den Suñol que co

piaven, un paràgraf en què's feta referè

ncia a l'error polític que fou per als catalans acatar la sentència del parlament de Casp, posant en relació ab l'altra error de la guerra de 1714, tots dos fills «d'heures vinculat en una qüestió dinàstica de seves liberalistes y els seus drets.» Y non té prou Particularista d'El Liberal de confondre les illes britàniques, sinó que suposa aplicar a Felip V lo de princep educat en costums liberalistes que en Suñol aplicava al

treball d'el mateix treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segون propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes, en yes de luchar per un home como el conde de Urgel, de raza dominante y absolutista, etc.

De manera que, segons l'articulista de

El Liberal, sia catalana de 1714 il·lustre

contra Felip V y a favor del comte d'Urgell, despòs de més de dos sigles de no haver extingit aquesta ab Jaume el Desditxat, la víctima de Ferran d'Antequera.

Lo més curiós es que l'articulista enga

ga aquesta enormitat, per haver llegit en

el fragment del treball den Suñol que co

piaven, un paràgraf en què's feta referè

ncia a l'error polític que fou per als catalans acatar la sentència del parlament de Casp, posant en relació ab l'altra error de la guerra de 1714, tots dos fills «d'heures vinculat en una qüestió dinàstica de seves liberalistas y els seus drets.» Y non té prou Particularista d'El Liberal de confondre les illes britàniques, sinó que suposa aplicar a Felip V lo de princep educat en costums liberalistes que en Suñol aplicava al

treball d'el mateix treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segòn propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes, en yes de luchar per un home como el conde de Urgel, de raza dominante y absolutista, etc.

De manera que, segons l'articulista de

El Liberal, sia catalana de 1714 il·lustre

contra Felip V y a favor del comte d'Urgell, despòs de més de dos sigles de no haver extingit aquesta ab Jaume el Desditxat, la víctima de Ferran d'Antequera.

Lo més curiós es que l'articulista enga

ga aquesta enormitat, per haver llegit en

el fragment del treball den Suñol que co

piaven, un paràgraf en què's feta referè

ncia a l'error polític que fou per als catalans acatar la sentència del parlament de Casp, posant en relació ab l'altra error de la guerra de 1714, tots dos fills «d'heures vinculat en una qüestió dinàstica de seves liberalistas y els seus drets.» Y non té prou Particularista d'El Liberal de confondre les illes britàniques, sinó que suposa aplicar a Felip V lo de princep educat en costums liberalistes que en Suñol aplicava al

treball d'el mateix treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segòn propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes, en yes de luchar per un home como el conde de Urgel, de raza dominante y absolutista, etc.

De manera que, segons l'articulista de

El Liberal, sia catalana de 1714 il·lustre

contra Felip V y a favor del comte d'Urgell, despòs de més de dos sigles de no haver extingit aquesta ab Jaume el Desditxat, la víctima de Ferran d'Antequera.

Lo més curiós es que l'articulista enga

ga aquesta enormitat, per haver llegit en

el fragment del treball den Suñol que co

piaven, un paràgraf en què's feta referè

ncia a l'error polític que fou per als catalans acatar la sentència del parlament de Casp, posant en relació ab l'altra error de la guerra de 1714, tots dos fills «d'heures vinculat en una qüestió dinàstica de seves liberalistas y els seus drets.» Y non té prou Particularista d'El Liberal de confondre les illes britàniques, sinó que suposa aplicar a Felip V lo de princep educat en costums liberalistes que en Suñol aplicava al

treball d'el mateix treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segòn propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes, en yes de luchar per un home como el conde de Urgel, de raza dominante y absolutista, etc.

De manera que, segons l'articulista de

El Liberal, sia catalana de 1714 il·lustre

contra Felip V y a favor del comte d'Urgell, despòs de més de dos sigles de no haver extingit aquesta ab Jaume el Desditxat, la víctima de Ferran d'Antequera.

Lo més curiós es que l'articulista enga

ga aquesta enormitat, per haver llegit en

el fragment del treball den Suñol que co

piaven, un paràgraf en què's feta referè

ncia a l'error polític que fou per als catalans acatar la sentència del parlament de Casp, posant en relació ab l'altra error de la guerra de 1714, tots dos fills «d'heures vinculat en una qüestió dinàstica de seves liberalistas y els seus drets.» Y non té prou Particularista d'El Liberal de confondre les illes britàniques, sinó que suposa aplicar a Felip V lo de princep educat en costums liberalistes que en Suñol aplicava al

treball d'el mateix treball, diu l'articulista que

... Cataluña, segòn propòsit reconeixement de de los comentaristas, nadsa perdendo de la illa d'Urgell, en principi edificat en los asturians liberalistes

sixó perquè no pot, perquè la veritat no's deixa ofegar mai, si hi ha qui saben mantenir-ho ben alia. S'ha limitat a oposar als seus propòsits boircoses agressions de caràcter personal i, naturalment, el tribunal de l'opinió pública l'ha sentenciat a mort. Políticament a Catalunya, en Salvador de la Trinitat Rius i Torres ja no serà més regionalista, ni solidari, ni diputat, ni senador; si li convé molt la vida parlamentaria pera continuar se brillant gestió caixa-sorera, tindrà que trucar de nou les portes del seu casal conservador, per al seu Antoni Maura, successor de Silveira, el seu encara regondísser com antic polític.

Ball Sunç, Teodor Marchante i Lluís Moya Verdú; el de l'Hospital, a Josep Sastre; el de l'Andenola, a Carles Ariza, Eduard Moreno Torres, Antoni Rubí i Josep Machuca Gavà; en la del Coneixedat, a Amadeu Artiga i Victòria Rier i sis que's reguin ab dret a la heretoria de donya Maria de l'Assumpció Marçach y Jordi, i el municipal de l'Universitat, a Joan Cardona, Tomàs Gracia i Gracida i Marcó Claramunt.

Fets diversos

En son domicili, Montada, 10, segon, inscriu solidaritat, infermeres diverses ferides per una marea d'afiliar, Joan Lombart Ferrer, de 55 anys.

El suïcidi sigui traslladat al Dispensari de les Cases Consistorials a tots el donaren els primers auxiliis. Després, tou dut a l'Hospital Clínic, on no se'ls prestaran fins a fer-hi, algunes d'elles gravissimes.

A la Casa dels socors del districte de Llotja, s'ha auxiliat Ramón Blanco, tripulant del vapor «Mellón González», que presentava fractura del cinturó dret i torta contusió en la regió lumbar, greu, rebuda per haver caigut en el sudit barco des de la coberta a la boya.

Publicacions

Biblioteca clàssica catalana.—Hem rebut el número 26 d'aquesta revista setmanal de literatura, ciències, història i art. Porta títols de nosaltres clàssiques catalans i acompañats el quadern 73 de l'Historia de Catalunya.

Europa y América.—S'ha publicat el número 338 d'aquesta revista.

DE TOT EL MON

EL DIRIGIBL ANGLÈS L'aconteixement londinense del dia ha sigut la primera sortida del globus dirigible anglès.

El dia de la prova, una entusiasta multitud s'acollà a l'entorn de l'hanger del Barnsbrough. Abans, s'olejà una bomba d'assalt per sobre la velocitat i direcció del vol. Després, el globus va ràpidament i sense tamballejar. Les manobres de pujar i baixar foren executades perfectament, provant la perfecta estabilitat de l'aerostat del qual els seus constructors n'estan molt satisfets, havent donat el nom de «Nulli Secundus», segons desig d'Eduard VII.

El globus seguirà un línia recta arribant a la velocitat màxima, que varrà entre cinquanta i setanta kilòmetres per hora; després, desviant una curva de set a vuit kilòmetres tornà al seu punt de partida. Però de cap, el motor no parà i els dirigibles desendiran tranquil·lament. Totom s'hi apropa per sobre lo que s'ha arribat. El corredor Capper tranquilles a tots ab el gest. No es veu. La curiosa del ventilador s'ha escapat. El motor està sotmès. Està segur de que Anglaterra no ha estat atacada. Està segur de que Anglaterra no ha estat atacada.

El viatge del globus es ellàndrica i rodona a les dues extremitats, com una butifarra de Strasbourg, i tota de tripa de bou.

Quatre amplexos bandes de tela transversals amosten els soldats dels punts que sostenen un quadre metàlico que s'extén quasi per tota la llargada de la superfície. Aquest quadre d'un metre i un centímetre hexagonal irregular, fet de tela extensa amb una estrella de bambú i dues ales horitzontals, una per banda, per regular la pujada i la baixada. Dessa d'aquest gran quadre rigid hi ha espesa una barqueta, la qual d'un motor de 100 HP, que fa moure directament una hèlix d'alumini.

Aquesta és la descripció sumària del dirigible, vist des de l'aire, puix ningú s'hi ha pogut apropar massa, perquè el Govern va guardar secrets la major part dels detalls.

PODRAN ANAR AL POL? Sembla que no, ja que el vent i la pluja impiden als explotadors que volen anar al Pol Nord en globus, que duguin a terra el seu propòsit. Recordem que ja l'any passat Mr. Wellman se creia poder sortir del Spitzberg cap al Pol i degué renunciar a aquest projecte per les desfavorables condicions del seu aerostat, deixant per aquest any la realització del projecte.

Ara un telegramma de Spitzberg sembla indicar que l'expedició s'haurà d'apressar notablement. Diu així aquest telegramma:

«L'expedition Americana està en excellent estat i pot sortir d'un moment a l'altre. Però tens quefa que fa dues setmanes que esperem un temps favorable, però fins ara ens es impossible sortir per les continues tempestes que venen del Nord.

Aquestes s'estén més dolent que hi ha hagut al Spitzberg. Encara no esperem una quarta dies per veure si en canvi de temps ens permet sortir cap al Pol. Més tard, el sol ja està massa baix i no podem fer observacions astronòmiques de cap mena. Si no podem efectuar el nostre viatge per les condicions meteorològiques excepcionals dolentes, l'hauram de relligar a l'estiu vinent.

NOU CONGRÉS SOCIALISTA A Oriente. El nou celebrar actualment un Congrés socialista escandinav, en el propi local de la Casa de Clòster. En aquest Congrés han concorregut 334 delegats de 400,000 socialistes i sindicats; 167 delegats angles, 127 suecs, 86 danesos i 6 finlandesos. Els delegats representen els partits socialistes i tots les organitzacions sindicals dels països escandinavos, o siguer 120,000 socialistes suecs, 20,000 socialistes noruecs, 65,000 socialistes danesos i 11,000 socialistes finlandesos, així com 160,000 sindicats suecs, 100,000 sindicats danesos i 40,000 sindicats noruecs.

En una de les primeres sessions, Brentag, diputat per Stockholm, ha expressat de desenrotillament socialista escandinav. Fa vint anys que tingut lloc a Gotemburg la primera tentativa de reunir a tota la classe obrera, però t'hi posà deposit de deturar una mica a Sobron per recollir la seva família.

En quan arribà el senyor Maura se celebrà Consell de ministres i en aquest seguiren altres als quals s'atribueixen importància.

EL RRI DELS BOSCS Un telegramma de Washington diu que Mr. Wilson, ministre d'Agricultura, neude de una declaració senseuosa.

El col·legi ha dit que hi havia en el nord-oest dels Estats Units una persona que possedisse més de vuit milions d'hectàrees de boscos i que, en posseya, tindria una fortuna deu vegades més gran que la de Mr. Rockefeller. Totes les altres grans fortunes semblaven llavors insignificants.

El ministro no hi pronuncié i nom del futur millonari, però sab que's tracta de Mr. Frederic Weyerhaeuser, comerciant de fustes, qui des de molts anys s'ha imposat l'obligació de comprar els boscos per vendre.

Nascut a Alemanya, Mr. Weyerhaeuser, qui ja té 62 anys, emigrà als Estats Units el 1848, estableint-se a San Fran, en l'estat de Mississipi. Avui dia la seva fortuna se calcula en 6.000 millions, essent almenys la de Mr. Rockefeller arriba sola a 2.500 millions.

L'Amèrica no consum altres fusta que la dels seus

propriis boscos. Com el preu de la fusta s'ha duplicat des de 1900, d'aquí se'n trova que la fortuna dels dels boscos augmenta, de dia en dia, d'una manera quasi fabulosa.

Informació de Catalunya

CASTELLÓ DE FARFAÑA. — Dilluns fou dia de gran festa per questa vila ab motiu de la visita del senyor Rodés, nostre diputat.

Molt abans de l' hora anunciada per l'arranada, ja s' trobaven per la carretera molts entusiastes, desitjoses de poder esser dels primers en acudir al diputat.

A la doble, entreting de grans viques a la Solidaritat i a Catalunya i una tronada d'aplaudiments, baixaren dels carreus el senyor Rodés, acompanyat del lloctinent don Carles de Fortuny i d'altres personalitats. Organitzada la comitiva, se dirigiren tots a l'estudi de la Societat L'Humanitaria, queden als poes moments pel que aquest grandioso.

Després, don Josep Gil, ab breus i concisos paraules feu el presentació del senyor Rodés, explicant el molt acord el seu que reporta la Solidaritat.

A prop de sis els concorrents dirigí la parada a la vila, a Fortuny, que feu un fermós discurs i fou unaniment ovació. Al desaparèixer l' xampany pronuncià un notable brindis el senyor Gras, assent molt aplaudit.

Aprofitant el poc temps de què'l senyor Rodés disposava, visitaren, acompanyat del reverent lloctinent d'aquesta vila, mossèn Esteve, del senyor Martí i tots els que figuraven a la rebuda, l'església parroquial, ont mosèn Esteve, ab orlatet de paraula explicà les meravelles històriques y escultòriques que conté aquella joia d'art.

Sortint d'allí se dirigiren, passant pel centre de la vila, al punt de la carretera, on esperaven els carreus per tornar a Belgrader.

Durant el trànsit pels carrers fou saludat el senyor Rodés per moltes senyores y senyors, entre les quals recordem les de Rubinat, Martí, Ros i professor d'instrucció senyora Canut.

L'entusiasme del poble esclata alrenguent

que mesqués el discurs y l'espontània ovació que metegué els deu.

Acabat aquest hermès acte, fou servit en el mateix estige, un excelent dinar, figura d'inqüesta comunal.

Al desaparèixer l' xampany pronuncià un notable brindis el senyor Gras, assent molt aplaudit.

Aprofitant el poc temps de què'l senyor Rodés disposava, visitaren, acompanyat del reverent lloctinent d'aquesta vila, mossèn Esteve, del senyor Martí i tots els que figuraven a la rebuda, l'església parroquial, ont mosèn Esteve, ab orlatet de paraula explicà les meravelles històriques y escultòriques que conté aquella joia d'art.

Sortint d'allí se dirigiren, passant pel centre de la vila, al punt de la carretera, on esperaven els carreus per tornar a Belgrader.

Durant el trànsit pels carrers fou saludat el senyor Rodés per moltes senyores y senyors, entre les quals recordem les de Rubinat, Martí, Ros i professor d'instrucció senyora Canut.

L'entusiasme del poble esclata alrenguent

que mesqués el discurs y l'espontània ovació que metegué els deu.

No cal dir que tots els catalans que va veure ab bons nits, lo que farà que l'anys que ve siguin ab més número les banderes que posaran en aquest objecte.

RIPOLLET. — La colonia estiuana de aquest poble, volent fer una solemnis despedida dels sucessos del Marroc per Espanya Natura, surten aquesta nit cap a Tànger don Roderic Soriano, el notable cronista don August Vivero y don Carles Barranco, del Consell d'Administració de l'esmentat període.

Periodistes al Marroc

Per organitzar el servei d'informació dels sucessos del Marroc per Espanya Natura, surten aquesta nit cap a Tànger don Roderic Soriano, el notable cronista don August Vivero y don Carles Barranco, del Consell d'Administració de l'esmentat període.

Applau d'embars

El general quale de la brigada d'Algèries, senyor Cano, ha anat a pendre bany a Xerès.

Això s'estima com prova de que no es imminent enroc a l'hor d'embarcament de la brigada per'l Marroc.

Nota oficials

La Epoca publica la següent nota oficial:

Segons ens comunica'l corresponent de L'Echo de Paris, el telegrama enviat des de Sant Sebastià, si que fa referència a un periodic de la nit, sofit, a l'estudi traduit en la redacció del collega parisenc, que per la comunitat de vida ab de aquí y amics relacions existents ha sigut oportunament convidada.

SEGRES. — Demà se celebren en aquesta vila uns festes marítimes que han despatxat gran interès entre la gent de mar d'aquesta costa.

Les festes consistiran en regates a la vela, per les quals coneixed els premis de setanta pessetes y medallades de bronze. — Regates a rem, ab un altre premi de 70 pessetes y també medallades de bronze. — Concurs de Natació, ab tres premis, de 25, 20 y 15 pessetes respectivament. — Y concurs de pesca de canya, ab tres premis de 15, 10 y 5 pessetes respectivament.

DE SAN SEBASTIÀ

Declaracions del ministre d'Estat

Al rebre als periodistes el senyor Alende, el qual ha manifestat que no tenia noves oficials del darrer combat a Cass-Blanca, que coneixia, ha afegit, per les noves publicades per la premsa.

Respecte a l'apòstol que segons un periòdic francès prestaren França y Espanya al soldat Abd-el-Aziz, ha dit el senyor Alende que Espanya y França, com totes les nacions que estiguessen representades a Algerio, no s'immisicaren en assumptes interiors del Marroc, y tractaren únicament ab el soldat oficial y regonegut, que fins ara segueix essent Abd-el-Aziz.

DE TANGER

Anglaterra y Er-Raisuli

S'assegura que'l Govern anglès no està dispost a concedir a la protecció a Er-Raisuli.

Aquest ha decidit que's celebra a Tanger la reunió que havia anunciat a Zidane, puix no vol apropar-se a Tangier senyoral.

Se'n registra la intenció de que'n s'apropie a la vila de Benimilà.

DE SIDI-BEL-ABDES

Per cantar romances

Dos cossos, espanyols, cantaren a la placa coples afusives als successos de Cass-Blanca y els marroquins que's escoltaren se molestaron y tractaren de agredirlos.

La polícia evità un atropell.

DE PARÍS

Comunicació den Drude

M. Clemenceau ha rebut un telegramma del general Drude dient que's troba bé de salut y ha dirigit personalment "el seu" combat.

DE CASA-BLANCA

En les operacions del dia 10 donaren resultat satisfactori, a gran distància, els canons de precisió.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

ESTATS UNITS

L'immigració japonesa

NOVA YORK. — Sembla que s'ha descobert una organització secreta que dirigeix una immigració japonesa dins del Nord d'Amèrica per Mèxic.

Els senyors presidents Diaz y Root conferenciaren sobre aquest particular.

PORTUGAL

Consells al rei

LISBOA. — No obstant el rigor desplegat contra la premsa, els grans periòdics censuren al rei d'haver faltat al jurament constitucional.

ANGLATERRA

Municipalització d'un ferrocarril

LONDRES. — El Daily Chronicle dona compte de que a Bradford s'ha inaugurat el primer ferrocarril propietat de l'Associació.

SANCIO D'UN TRACTAT

El Govern ha sancionat el tractat econòmic entre França y el Canada.

GLOBE MILITAR

Ab gran secret s'han verificat els assaigs de l'aeroplans militars.

ITALIA

Assassinat y suicidi

ROMA. — A Buggiam, prop de Florença, al comte Albert Capace, d'antiga família de l'aristocràcia, ha assassinat a trets de revolver a l'hermosa cantant Elisa Levrieri, solista d'una de les òperes més famoses.

BELGICA

Crisi comercial

AMBERES. — Ha ampliurat la situació econòmica la desfavorable situació de la vaga naval.

LA CAMPANA DEL MARROC

